

"W krwawym polu srebrne ptaszę..." - wystawa plenerowa

Ilustrację stanowią ryciny i fotografie z czasów Powstania. Okres Powstania Styczniowego to czas przenikania się literatury i folkloru. Z jednej strony publikowane są wówczas anonimowe pieśni powstańcze, z drugiej zaś wiersze poetów stają się pieśniami ludowymi. Utwory bojowników natychmiast podchwytywali ich towarzysze broni, którzy rozpowszechniali je ustnie, ale także w formie pisemnej. Stawały się „własnością” powstańców, a ostatecznie nabierały charakteru pieśni ludowych. Niekiedy tworzone były „na gorąco” przez zainspirowanych bieżącymi wydarzeniami żołnierzy walczących w oddziałach powstańczych. Obok pieśni ludowych istniały także pieśni o literackim rodowodzie. Nazwiska poetów nierzadko były zapominane, co bynajmniej nie świadczyło o chęci pomniejszenia ich sławy, a raczej przemawiało za ludowym charakterem tej twórczości.

Warto przypomnieć radę, jakiej Adam Mickiewicz udzielił młodemu Wincentemu Polowi: „Pisz i rzucaj, co napiszesz, na los szczęścia, a jeżeli poezje twoje obejdą w odpisach ziemie polskie i powrócą do ciebie, jeżeli je będą przepisywać i śpiewać i podawać sobie nie pytając o to, skąd się wzięły i kto je napisał, jeżeli jako wędrowne ptaki powrócą do ciebie nie tym szlakiem, jakim w świat odleciały - wówczas możesz poezje swoje drukować na śmiało, bo staną się nie twoją, ale częścią własności narodu”.

(miejsce wystawy: pl. Zamkowy 4: ogrodzenie zamku królewskiego)